

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 625/2015
09.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Бате Цветковића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Ј., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката др. М.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 4К број 241/11 од 08.04.2015. године и Вишег суда у Неготину 1Кж1 број 46/15 од 30.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ј. - адвоката др. М.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 4К број 241/11 од 08.04.2015. године и Вишег суда у Неготину 1Кж1 број 46/15 од 30.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину 4К број 241/11 од 08.04.2015. године, окривљени Ј.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом увреде из члана 170. став 1. КЗ, па пошто су му претходно за свако од кривичних дела утврђене појединачне новчане казне у износу од по 40.000,00 динара, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену новчану казну у износу од 80.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени дужан да изречену новчану казну плати у року од 30 дана, рачунајући од дана правноснажности пресуде, те да уколико новчану казну не плати у остављеном року - иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 6.000,00 динара, а да на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу Д.Н. исплати износ од 169.160,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Неготину 1Кж1 број 46/15 од 30.04.2015. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Ј.Ј. - адвоката М.Г., а пресуда Основног суда у Неготину 4К број 241/11 од 08.04.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ј.Ј. - адвокат др М.Г., на основу члана 485. ЗКП, налазећи да су побијаном пресудом учињене повреде закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног „ослободити оптужбе, плаћања енормно велике новчане казне и измишљених трошкова поступка“.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног је захтев за заштиту законитости поднео из разлога прописаних одредбом члана 485. ЗКП, наводећи да је правноснажном пресудом учињена повреда закона на штету окривљеног, међутим у захтеву није определио конкретно ни једну повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева произилази да правноснажне пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, указујући да другостепена пресуда не садржи јасне разлоге о одлучним чињеницама, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, истицањем да је у току првостепеног поступка повређено право на одбрану окривљеног, јер његова одбрана није на адекватан начин проверена, а обзиром да у току поступка није

саслушан очевидац догађаја Љ.Ј., нити је на несумњив начин утврђен механизам настанка повреде оштећеног Д.Н.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, из којих разлога, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**